

جداسازی و بررسی پلی ساکاریدهای موسیلاژی برگ ها و پیاز گونه لوشه (*Allium chrysantherum* Boiss. & Reut.)

محمد پیری قارنایی^{۱*}، رضا حیدری^۲، عباس صیامی^۳، صمد زارع^۴، رشید جامعی^۵

گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.

تاریخ دریافت: ۸۶/۱۰/۳۰، تاریخ پذیرش: ۸۷/۸/۷

Isolation and determination of mucilage polysaccharides from the bulb and leaves of the *Allium chrysantherum* species.

Pirigharhaei M.^{*1}, Hydari R.², Siami A.³, Zaree S.⁴, Jamei R.⁵.

^{1,2,3,4,5}Biology department, Faculty of Science, Urmia University, Uremia, Iran.

Received: 20 Jan. 2008, Accepted: 28 Oct. 2008

Objectives: Mucilage polysaccharides constitute a structurally diverse class of biological macromolecules which are the basis for the different applications in the broad field of pharmacy and medicine. Some examples will be given for the so-called immune-modulating antitumor polysaccharides which have been shown to be prominent candidates for an adjuvant tumor therapy. **Methods:** In the present research, plant mucilages, has been isolated from the leaves and bulbs of *Allium chrysantherum* from important bulbous plants of Iran (Liliaceae). Each organ was pretreated to remove interfering substances and the extracted mucilage (by cold and hot methods) was also purified from contaminants. The chemical composition of the mucilage was studied by analysing the hydrolysates quantitatively and qualitatively by TLC and GLC of their alditol acetate derivatives. **Results:** Purified mucilages extracted from leaves and bulbs of *Allium chrysantherum*, were shown to be acidic polysaccharides, containing: glucose (65%), mannose (22%), galactose (12%) and glucuronic acid was also present in the leaf mucilage and the bulb mucilage of this species was composed of rhamnose (10%), mannose (12%), glucose (29%) and galactose was the predominant sugar (48.5%), glucuronic acid and galacturonic acid were also present. **Conclusion:** The findings of the present study suggest that two mucilages of the leaves and bulbs, containing acidic polysaccharide and hexasaccharides are the predominant sugars.

Key words: mucilage, polysaccharide, *Allium chrysantherum*.

زمینه و هدف: پلی ساکاریدهای موسیلاژی از نظر ساختمانی یک گروه متنوع از درشت مولکولهای زیستی را تشکیل می دهند که پایه و اساس برای کاربردهای متفاوت در زمینه ی پهنار دارویی و داروسازی می باشند. بعضی از نمونه ها که به اصطلاح به پلی ساکاریدهای ضد سرطانی باخواص تنظیم کننده ی ایمنی معروف هستند، نشان داده اند که نامزدهای آشکاری برای کمک به معالجه ی تومورها می باشند. **روشها:** در تحقیق اخیر، موسیلاژهای گیاهی، از برگها و پیاز *A. chrysantherum* از گیاهان پیازدار مهم ایران (تیره Liliaceae) جداسازی شده اند. هر اندام گیاهی جهت از بین بردن مواد مداخله کننده، تیمار داده شد و استخراج موسیلاژ آن صورت گرفت (بوسیله ی روشهای سرد و گرم) و همچنین از آلاینده ها خالص شد. ترکیب شیمیایی موسیلاژ از نظر کمی و کیفی بوسیله ی TLC و GLC مطالعه شد. **یافته ها:** موسیلاژ خالص استخراج شده از برگها و پیازهای *A. chrysantherum* پلی ساکاریدهای اسیدی را نشان دادند، که در موسیلاژ برگ آن قندهای گلوکز (۶۵٪)، مانوز (۲۲٪)، گالاکتوز (۱۲٪) و همچنین اسید گلوکورونیک وجود داشتند و موسیلاژ پیاز آن از رامنوز (۱۰٪)، مانوز (۱۲٪)، گلوکز (۲۹٪) و قند غالب گالاکتوز (۴۸/۵٪) تشکیل شده است و اسید گلوکورونیک و اسید گالاکتورونیک (کروماتوگرام حاصل از TLC) هر دو در موسیلاژ پیاز گیاه مذکور حضور داشتند. **نتیجه گیری:** نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که هر دو موسیلاژ برگ و پیاز، دارای پلی ساکارید اسیدی می باشند و قند غالب هگزوزها هستند.

واژه های کلیدی: موسیلاژ، پلی ساکارید، لوشه.

*Corresponding Author: Mohammad Pirigharhaei, Ph.D. student of plant physiology, biology, faculty of science, Urmia University, Urmia, Iran. Tel: +98-444-4232411; Fax: +98-444-4232412; E-mail: m.pirigharhaei@gmail.com

*نویسنده مسئول: محمد پیرقارنایی، دانشجوی دکتری فیزیولوژی گیاهی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران، تلفن: ۰۴۴۴-۴۲۳۲۴۱۱-۰۴۴۴، نمابر: ۰۴۴۴-۴۲۳۲۴۱۲

۱- مقدمه

کارهای تحقیقی انجام شده در زمینه ی بررسی و شناسایی این فراورده های طبیعی گیاهان، کم بوده است.

بنابراین کار تحقیقی حاضر، به منظور استخراج موسیلاژ برگ و پیاز گیاهان به وسیله ی روشهای سرد و گرم و بررسی کمی و کیفی ترکیب شیمیایی پلی ساکارید هـای موسیلاژی برگ و پیاز *Allium chrysantherum Boiss. & Reut* از پیاز داران مهم ایران، بوسیله ی تکنیکهای TLC و GLC صورت گرفته است.

۲- مواد و روشها

۲-۱: استخراج سرد و گرم موسیلاژ

قبل از استخراج موسیلاژ، مواد گیاهی (پیازها و برگها). در اتانول ۹۶٪ جوشانده شدند تا حتی الامکان از موادی که ایجاد مزاحمت می کنند (نظیر پیگمان ها و ...) پاک شوند. تفاله باقی مانده در دمای ۶۰ درجه سانتی گراد به مدت ۴۸ ساعت خشک و بوسیله آسیاب برقی به پودری با اندازه ذرات حدود ۰/۲۵ میلی متر تبدیل شدند (۱۲،۱۳).

۱۰ گرم از هر نمونه مورد نظر بوسیله استخراج سرد موسیلاژ (CEM) مورد آزمایش قرار گرفت. طبق این روش ماده ی گیاهی با ۱۰۰۰ میلی لیتر آب مقطر اسیدی شده با اسید کلریدریک ۰/۲ نرمال (pH = ۳/۵) مخلوط شد و به مدت ۱۲ ساعت در دمای آزمایشگاه بوسیله ی شیکر مکانیکی به هم زده شد و این عمل سه بار متوالی تکرار شد و عصاره های حاصل از استخراج را با هم ترکیب نموده و به محلول موسیلاژی و با به هم زدن آرام، ۴ حجم اتانول ۹۶ درصد افزوده و اجازه داده شد تا موسیلاژ طی شب و در سرما (۴ درجه سانتی گراد) رسوب نماید (۱۲،۱۳). جهت استخراج بیشتر موسیلاژ از اندامهای گیاهی، تفاله ی حاصل از استخراج سرد موسیلاژ اندامهای گیاهی، توسط استخراج گرم موسیلاژ (HEM) دنبال گردید (موسیلاژ باقیمانده در تفاله، درین ماری تحت دمای ۹۶ درجه سانتیگراد و به مدت ۱۲ ساعت، با به هم زدن گاهگاهی استخراج گردید) و همانند روش سرد رسوب داده شد (۱۳).

۲-۲: تخلیص (Purification)

موسیلاژ خام بدست آمده از مرحله قبل چندین بار بوسیله اتانول خالص شستشو گردید (۲،۵،۶) تا از یونهای کلراید عاری شود و سپس بشدت در استون و اتر تکان داده شد و پس از حل کردن مجدد موسیلاژ در ۲۰ میلی لیتر آب مقطر، کلروفرم را به آن افزوده و به

موسیلاژها، بیوپلیمرهای با وزن مولکولی زیاد هستند که بطور طبیعی و در طی رشد عادی گیاه، در گیاهان بوجود می آیند. عمومی ترین منابع موسیلاژ، دانه ها هستند. لیکن در پوسته، برگ، گل، ریشه، پیاز، غده و میوه نیز یافت می شوند. (۱) هیدرولیز موسیلاژها، صرف نظر از اسیدهای اورونیک، پنتوزها و هگزوزها را نیز نشان می دهد که عمومی ترین آنها، آرابینوز، گزیلوز، رامنوز، مانوز، گالاکتوز و گلوکز می باشند (۲).

اهمیت موسیلاژها، بعنوان هیدروکلوئیدهای پلی ساکاریدی در کاربردهای داروسازی، قدمت تاریخی طولانی دارد و در طی این دهه بطور قابل توجهی افزایش یافته است. این مواد بعنوان پایدار کننده^۱، عامل سوسپانسیون کننده^۲ و قوام دهنده^۳، و عامل تشکیل لایه نازک^۴، عامل نگهدارنده آب^۵، عامل انعقاد^۶، روان کننده کلوئیدی یا کاهش دهنده اصطکاک به کار می روند. از جنبه های بسیار جالب این مواد، نقش آنها در دسترس قرار دادن دارو در معالجه زخم، در تشخیص و درمان سرطان، پیشگیری و معالجه بیماریهای باکتریایی و ویروسی می باشد (۳).

پلی ساکاریدهای موسیلاژی از نظر ساختمانی یک گروه متنوع از درشت مولکولهای زیستی بادامنه ی وسیعی از خواص فیزیوشیمیایی را تشکیل می دهند که پایه و اساس کاربردهای متفاوت در زمینه ی پهنارودارویی و پزشکی و صنعتی می باشند (۳). Tomoda و همکاران (۱۹۸۷)، در طی آزمایشات بالینی متعدد فعالیت مستقیم کاهش قندخون (Hypoglycemia) پلی ساکاریدهای موسیلاژی را در تیره های مختلف گیاهی به اثبات رسانده اند (۴). در سالهای قبل Tomoda و همکاران، گلوکومانانهای مختلفی را از پیازهای گیاهان تیره ی نرگس (۷-۵) و گیاهان تیره لاله (۱۱-۸) جداسازی و گزارش نموده اند. پلی ساکاریدهای موسیلاژی بدلیل اهمیت و کاربردهای وسیعی که در صنعت و پزشکی دارند، توجه بسیاری از محققان و پژوهشگران را به خود جلب کرده اند ولی در ایران،

- Stabilizer
- Suspending
- Thickener
- Film forming agent
- Water retention agent
- Coagulant

شدت تکان داده شد تا دپروتئینه شود (پروتئینهای دناتوره شده در حدفاصل بین محلول موسیلاژ و کلروفورم تشکیل ژل داده و بادکانتور جدا شدند) و محلول موسیلاژ حاصل بوسیله ی کیسه های دیالیز با قدرت جداسازی وزن مولکولی (MWC0) ۱۲۰۰۰ دالتون، دیالیز شد (۱۳،۱۴) و سپس لیوفیلیزه گردید (۲،۱۳).

۲-۳: هیدرولیز موسیلاژ

جهت هیدرولیز موسیلاژ، ۵۰ میلی گرم از هر نمونه در ۱۰ میلی لیتر اسید سولفوریک نرمال در یک لوله شیشه ای درب دار به مدت ۲۲ ساعت در حمام آب جوش حرارت داده شد. رسوب کم باقیمانده در پایان هیدرولیز با صاف کردن بوسیله کاغذ واتمن ۱ جدا شد و محلول حاصل با افزودن کربنات باریم از یونها سولفات (SO_4^{2-}) عاری گردید (۳،۱۳،۱۵). رسوب سولفات باریم بوسیله سانتریفوژ (g) ۴۰۰۰ و ۱۰ دقیقه) و سپس بوسیله کاغذ صافی واتمن شماره ۱ جداسازی شد و ۵۰۰ میکروگرم از هر نمونه بدست آمده جهت مشتق سازی ترکیبات قندی مورد استفاده قرار گرفت (۱۳،۱۶).

۲-۴: استفاده از رزینهای مبادله کننده یون

عصاره مونوساکاریدی حاصل از مراحل قبل، به دلیل وجود کاتیونهایی مانند کلسیم، منیزیم، پتاسیم و همچنین آنیونها باید عاری از این یونها گردد (۱۷) در غیر اینصورت، مونوساکاریدها ضمن کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) بخوبی از هم جدا نمی شوند. برای این منظور از رزین کاتیونی ورزین آنیونی استفاده شد. جهت استفاده از رزینهای مبادله کننده ی یونی ابتدا آنها را فعال نموده و سپس عصاره های موسیلاژی، ابتدا از رزین کاتیونی و سپس از رزین آنیونی عبور داده شد و فاقد یون گردید و سپس عصاره، تا حد ۰/۵ میلی لیتر تغلیظ و جهت شناسایی کمی و کیفی اجزای سازنده ی موسیلاژ بوسیله ی TLC و GLC مورد استفاده قرار گرفت. (۱۸،۱۶)

۲-۵: کروماتوگرافی لایه نازک (Thin-Layer Chromatography)

جهت TLC نمونه ها از صفحات کروماتوگرافی متنوعی استفاده بعمل آمد. پس از آزمایش صفحات مختلف کروماتوگرافی، صفحات خاک دیاتومه^۷ اشباع شده با بافر فسفات pH=۵ انتخاب گردید (۱۶،۱۹،۲۰).

پس از آزمایش حلالهای مختلف برای کالیبره کردن، حلال n-بوتانول: استون: بافر فسفات pH=۵ (از چپ به راست، ۱۰: ۵۰: ۴۰) مورد استفاده قرار گرفت (۱۳). برای آشکارسازی لکه ها از معرف اختصاصی آنیلین - دی فنیل آمین - اورتوفسفریک اسید استفاده بعمل آمد (۲۰).

۲-۶: کروماتوگرافی گاز - مایع (Gas - Liquid Chromatography)

در این بخش از مطالعات، جهت GLC کردن نمونه های موسیلاژی، از مشتقات استیلتهی (استاتهای آلدیتول) قندها استفاده بعمل آمد. مشتق سازی نمونه ها با استفاده از روش Chaplin و همکاران، انجام شد (۲۱).

مشتق سازی ترکیبات قندی:

به منظور تهیه مشتقات آلدیتول استات مونوساکاریدها، دو معرف مورد نیاز است:

- معرف A: دی متیل سولفوکسید خشک شده.

- معرف B: ۲ گرم سدیم بوروهیدرید در ۱۰۰ میلی لیتر دی متیل سولفوکسید بی آب (معرف A) در ۱۰۰ درجه ی سانتیگراد حل می گردد. این معرف در دمای ۴ درجه ی سانتیگراد پایدار است.

- در حدود ۵۰۰ میکروگرم نمونه و استاندارد در ۰/۱ میلی لیتر آمونیاک ۱ مولار حل می گردد. (برای تهیه محلول ۱ مولار آمونیوم، ۳ میلی لیتر محلول آمونیاک غلیظ به ۵۰ میلی لیتر آب مقطر افزوده می شود).

- هیدرات های کربن در حضور ۱ میلی لیتر از معرف B و دمای ۴۰ درجه سانتی گراد به مدت ۹۰ دقیقه احیاء می گردد.

- پس از احیاء با افزودن ۰/۱ میلی لیتر اسید استیک گلاسیال، بوروهیدرات سدیم اضافه، تخریب می شود.

- مونوساکاریدهای احیاء شده با افزودن ۰/۲ میلی لیتر ۱-متیل ایمیدازول و سپس ۲ میلی لیتر آنهیدرید استیک، با هم زدن استیله می گردد.

- پس از ۱۰ دقیقه در دمای ۲۵ درجه ی سانتی گراد، تخریب آنهیدرید استیک باقیمانده بوسیله افزودن ۵ میلی لیتر آب انجام می پذیرد.

- پس از سرد شدن، به محلول فوق ۱ میلی لیتر دی کلرو متان افزوده و به شدت هم زده می شود و لایه تحتانی را که حاوی استات های آلدیتول محلول در دی کلرومتان می باشد. بوسیله پیپت پاستور به ویال کوچکی منتقل می گردد.

^۷-Keiselgur

پس از انجام مراحل فوق، ویال های در بسته در دمای ۲۰- درجه ی سانتیگراد تا زمان تزریق نگهداری می شوند (۲۱).

شرایط تزریق :

به منظور کروماتوگرافی گاز - مایع از دستگاه GC مدل B ۱۰۱ ساخت شرکت صنایع طیف گستر استفاده بعمل آمد. نوع گاز حامل ، نیتروژن (N₂)، آشکارساز از نوع یونیزاسیون شعله ای (FID)، گاز هیدروژن (H₂) و دریچه تزریق از نوع Split/Splitless می باشد. به منظور GLC نمونه ها، از دو نوع ستون کروماتوگرافی استفاده بعمل آمد و پس از مقایسه نتایج حاصل، یکی از آنها انتخاب گردید.

- مشخصات ستون انتخاب شده : ستون از نوع کاپیلاری و با مشخصات زیر می باشد .

Machery Nagel Optima - 17 capillary Column

(30m, 0/25 mm i.d , Film thickness 0/25µm)

- خلوص گازهای N₂ و H₂ (۹۹/۹۹۹ درصد ، شرکت سیلان تهران) می باشد.

- دمای دریچه ی تزریق^۸ و آشکارساز^۹ به ترتیب ۲۰۰ و ۲۵۰ درجه ی سانتی گراد می باشد.

- میزان شار نیتروژن ، هیدروژن و هوا هر کدام ۱/۴ بار می باشد.

- برنامه ریزی دمایی : ستون به مدت ۲ دقیقه در دمای ۱۵۰ درجه سانتی گراد باقی می ماند ، سپس با سرعت ۱۵ درجه ی سانتی گراد در دقیقه تا دمای ۲۲۵ درجه ی سانتی گراد بالا رفته و بمدت ۲۰ دقیقه در این دما ثابت نگه داشته می شود .مقدار نمونه تزریقی برای آنالیز استانداردها و نمونه های مجهول، ۱ میکرولیتر میباشد.

۳- نتایج

۳-۱: تشخیص نوع قندهای سازنده ی موسیلاژ بوسیله ی TLC

یکی از مسائل اساسی در کروماتوگرافی لایه نازک، تعیین مقدار مناسب برای لکه گذاری می باشد؛ زیرا در صورت لکه گذاری مقادیر زیاد نمونه، لکه های مربوط به مونوساکاریدهای غلیظ، کشیدگی پیدا می کنند. هرچند گاهی سبب می شود که لکه های مربوط به مونوساکاریدهای رقیق ، آشکارتر شوند .

پس از انتخاب معرف آنیلین - دی فنیل آمین به عنوان معرف مناسب ، مقایسه سیستم های مختلف ژل - حلال با محاسبه Rf برای مونوساکاریدهای مختلف (که بطور مشترک به منظور کالیبره کردن بکار رفته بودند) صورت گرفت و مشخص گردید که لایه نازک خاک دیاتومه اشباع شده با بافر فسفات ۵ = pH با حلال مرکب از n- بوتانول - استون- بافر فسفات ۵ = pH (۲۰ : ۱۰۰ : ۸۰) بهترین تفکیک را بین مونوساکاریدها ایجاد می نماید (جدول ۱) . از اینرو برای شناسایی اجزای سازنده موسیلاژ از این سیستم استفاده بعمل آمد و کروماتوگرافی عصاره های موسیلاژی پردازش شده برگها و پیازها وجود مونوساکاریدهای سازنده را به طور متمایز از یکدیگر نشان دادند. کروماتوگرافی لایه نازک عصاره ی موسیلاژی هیدرولیز شده برگ و پیاز گونه گیاهی مذکور به حصول نتایج زیر منتهی گردید :

الف) کروماتوگرام لایه ی نازک عصاره ی موسیلاژی هیدرولیز شده حاصل از برگ گیاه لوشه A.Chrysanthemum در شکل (۱) نشان داده شده است . واحدهای سازنده ی موسیلاژی برگ لوشه شامل اسید گلوکورونیک، گالاکتوز، گلوکوز و مانوز می باشد.

لکه های مربوط به گلوکز قند غالب را نشان می دادند. از دو اسید اورونیک موجود در عصاره های موسیلاژی فقط اسید گلوکورونیک در کروماتوگرام لایه نازک برگ لوشه مشاهده گردید و هیچکدام از پنتوزها مشاهده نشدند و مقدار نمونه تزریقی ۳۰ میکرولیتر بود.

ب) کروماتوگرام لایه ی نازک عصاره ی موسیلاژی هیدرولیز شده حاصل از پیاز لوشه نیز در (شکل ۱) نشان داده شده است. واحدهای سازنده موسیلاژ پیاز لوشه شامل رامنوز (نسبتاً کم رنگ)، مانوز، گلوکز، گالاکتوز و دو اسید اورونیک می باشد از دو اسید اورونیک موجود در عصاره ی موسیلاژی هیدرولیز شده که حرکت کمی روی صفحه ی لایه نازک داشتند، اسید گلوکورونیک غلظت بیشتری را نسبت به اسید گالاکتورونیک نشان داد. اسید گالاکتورونیک بطور کم رنگ، ولی مشخص در زیر اسید گلوکورونیک ظاهر شد. در کروماتوگرام لایه نازک موسیلاژ پیاز لوشه، گالاکتوز قند غالب را نشان داد و مانوز و رامنوز بسیار کم رنگ تولید لکه کردند (شکل ۱). در گونه مورد مطالعه، واحدهای سازنده ی موسیلاژ برگ و پیاز تفاوت های قابل ملاحظه ای از نظر کیفی (تنوع قندها)، نشان دادند.

۸ - Injector

۹ - Detector

۲-۳: تعیین مقادیر نسبی قندهای سازنده موسیلاژ بوسیله کروماتوگرافی گاز-مایع (GLC)

قبل از آزمایش بر روی موسیلاژهای استخراج شده از برگ و پیاز گونه مورد مطالعه، به منظور کالیبره کردن سیستم، استات های آلدیتول قندهای استاندارد تهیه و به ستون کروماتوگراف کاپیلاری 17-Optima تزریق شدند تا زمان بازداری آنها بدست آید. پس از بررسی شرایط های مختلف تزریق به منظور حصول نتایج بهتر، مشتقات استیله استانداردها را به نسبت های مساوی باهم مخلوط کرده و مخلوط مشتقات استیله استانداردها به ستون تزریق شد و از دو روش هم دمایی^{۱۰} و حالت گرادیان دمایی، حالت اخیر مورد استفاده قرار گرفت.

بین مقادیر R_f محاسبه شده بر روی لایه ی نازک (TLC) و زمان بازداری نمونه های استاندارد (GLC)، رابطه ویژه ای وجود دارد. مونوساکاریدهایی که تحرک کمی بر روی صفحات نازک ژل داشتند، مشتقات استیله آنها در GLC، دارای زمان بازداری بیشتر ولی برعکس نمونه های با R_f زیاد، زمان بازداری کمتری نشان می دهند ولی دو قند آرابینوز و گزیلوز از این رابطه مستثنی بودند. مونوساکارید آرابینوز نسبت به گزیلوز دارای R_f کمتری بر روی لایه نازک بود و مشتق استیله ی آرابینوز نیز زمان بازداری کمتری نسبت به مشتق استیله گزیلوز نشان داد (جدول ۲ و ۱)، و این مورد در نتایج کار دیگران نیز مشاهده شده است (۱۶، ۲).

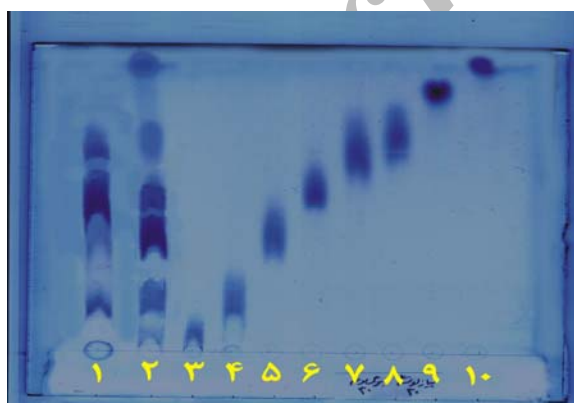
در مورد سایر مونوساکاریدها، ارتباط بین R_f آنها با زمان بازداری آنها کاملاً عکس هم می باشد. R_f بیشتر = R_t کمتر). بعنوان مثال، مشتق قند رامنوز (استات رامنیتول)، که پیشاپیش سایر قندها در صفحه ی لایه نازک حرکت می کرد (۹۵٪)، زمان بازداری کوتاهتری را نسبت به بقیه داشت (۱۱/۴ دقیقه) در حالیکه نمونه گالاکتوز (استات گالاکتیتول) که تحرک کمی بر روی ژل لایه نازک دارا بود (۱۱٪)، زمان بازداری بیشینه را به خود اختصاص می داد (۲۱/۳۰ دقیقه). زمان بازداری مشتقات سایر قندها به ترتیب آرابینوز، گزیلوز، مانوز و گلوکز در بین این دو کمینه و بیشینه قرار می گرفت. (شکل ۲ و جدول ۲).

عصاره های موسیلاژی برگ و پیازگونه گیاهی مذکور، پس از هیدرولیز و مشتق سازی تحت شرایط تقریباً یکسان با قندهای استاندارد، کروماتوگرافی شدند.

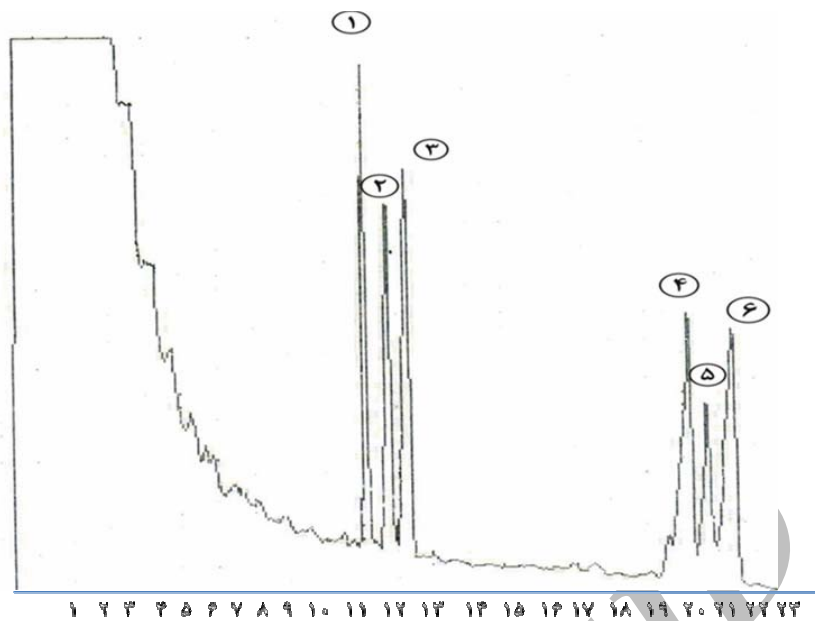
کروماتوگرافی گاز - مایع عصاره ی موسیلاژی هیدرولیز و مشتق استیله شده برگ و پیاز گونه گیاهی مذکور به حصول نتایج زیر منتهی گردید:

الف) کروماتوگرام مشتقات استیله موسیلاژ برگ لوشه (*A. Chrysanthemum*) نشان دهنده ی وجود واحدهای سازنده ی مانوز، گلوکز و گالاکتوز است. در کروماتوگرام اخیر، واحد اصلی سازنده ی موسیلاژ، مشتق استیله ی گلوکز (گلوستول) می باشد که مقدار آن نسبت به کل قندهای خنثی حدود ۶۵ درصد محاسبه گردیده است و همچنین مقادیر نسبی سایر واحدهای سازنده ی موسیلاژ برگ در (شکل ۳ و ۵) گزارش شده است. قابل ذکر است که اسید گلوکورونیک موجود در موسیلاژ برگ که وجود آن به وسیله ی TLC، قابل مشاهده بود، به دلایلی که قبلاً ذکر شد در کروماتوگرافی گاز - مایع فاقد پیک بود.

ب) همانند سایر موارد قبلی، نتایج حاصل از کروماتوگرافی گاز - مایع موسیلاژی پیاز لوشه نیز کاملاً تأیید کننده ی نتایج حاصل از کروماتوگرافی لایه نازک موسیلاژ مذکور می باشد. کروماتوگرافی حاصل از GLC مشتقات استیله موسیلاژ پیاز لوشه وجود واحدهای سازنده رامنوز، مانوز، گلوکز و گالاکتوز را نشان می دهد. در این کروماتوگرام قند غالب، مشتق گالاکتوز (گالاکتیتول) با مقدار تقریبی ۴۸/۵ درصد و مشتق رامنوز (رامنیتول) با مقدار حدود ۱۰ درصد کمترین مقدار را نسبت به کل قندهای خنثی، نشان می دهد (شکل ۴ و ۵).

شکل ۱. کروماتوگرام لایه نازک عصاره های موسیلاژی هیدرولیز شده برگ و پیاز لوشه *A. Chrysanthemum Boiss. & Reut* در کنار قندهای استاندارد: ۱- عصاره ی موسیلاژ برگ ۲- عصاره ی موسیلاژ پیاز ۳- اسید گالاکتورونیک ۴- اسید گلوکورونیک ۵- گالاکتوز ۶- گلوکز ۷- مانوز ۸- آرابینوز ۹- گزیلوز ۱۰- رامنوز.

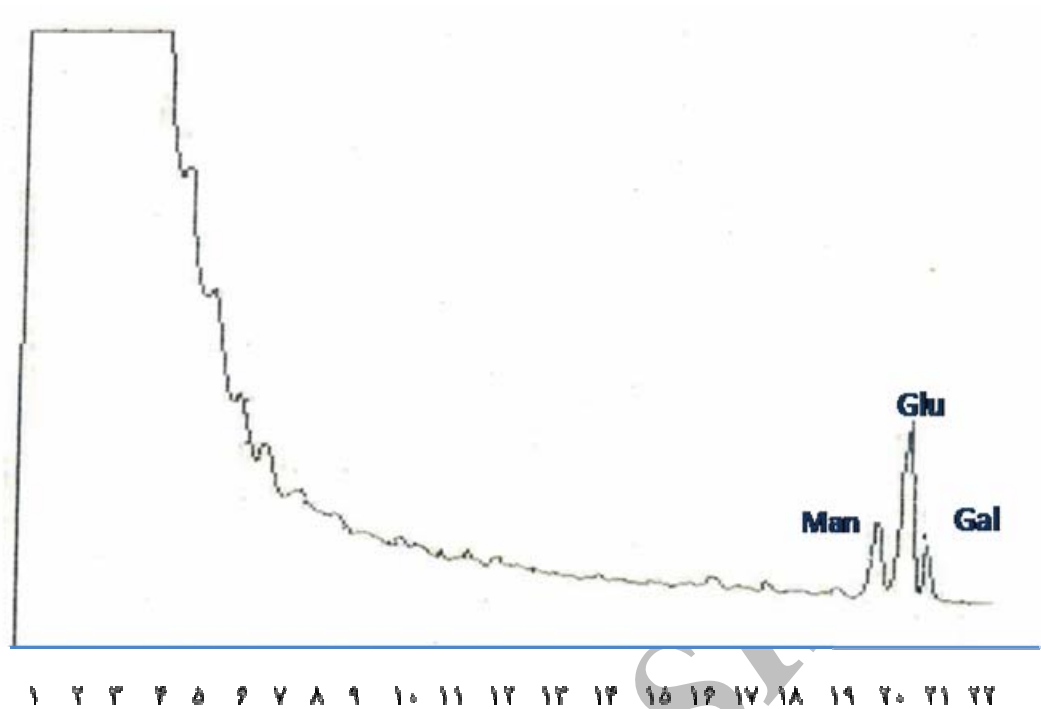
شکل ۲. کروماتوگرام استات های آلدیتول استاندارد ها که بوسیله ستون Optima-17 بدست آمده است. نمونه ها به ترتیب شماره عبارتند از :
1-Rhamnitol Acetate; 2-Arabinitol Acetate; 3-Xylitol Acetate; 4-Manitol Acetate; 5-Glucitol Acetate; 6- Galacitol Acetate.

جدول ۱. مقادیر Rf قندها بر روی لایه ی نازک کزل گور G. سیستم حلال : n- بوتانول : استون : بافر فسفات pH = ۵
معرف : آنیلین - دی فنیل آمین - اورتوفسفریک اسید .

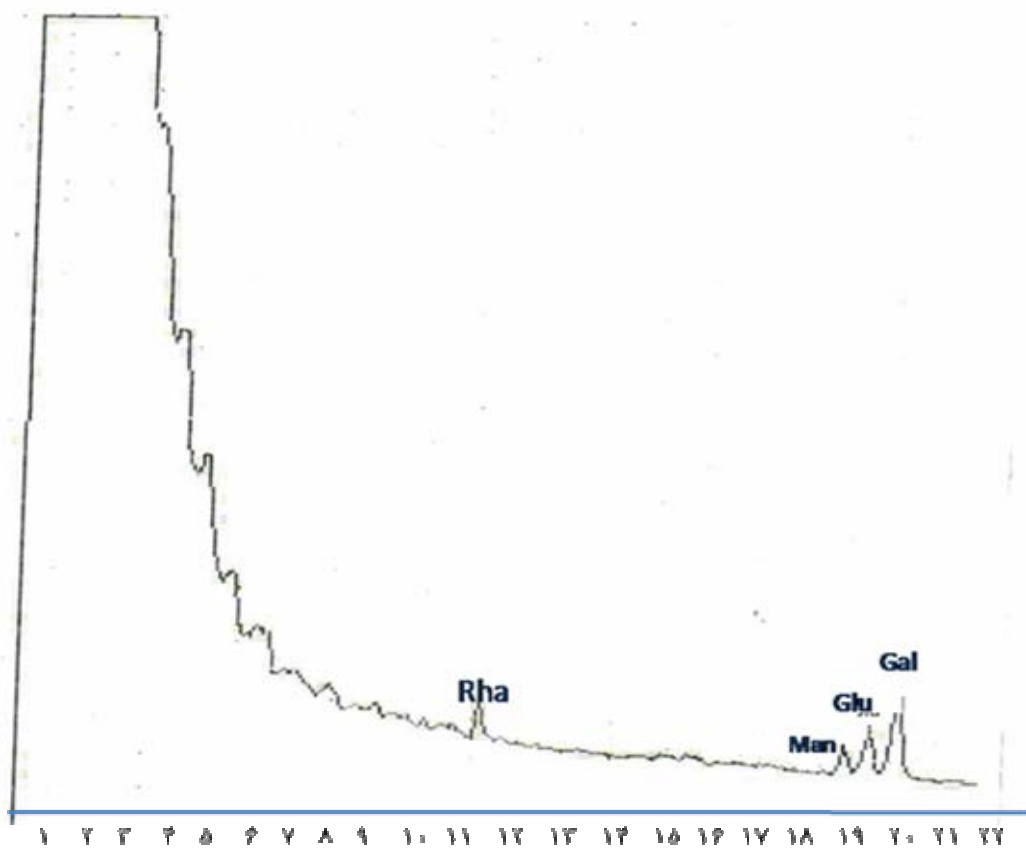
رنگ	R _f	نوع مونوساکارید
بنفش روشن	۱۱	اسید گالاکتورونیک
بنفش روشن	۱۹/۴	اسید گلوکورونیک
آبی روشن	۴۴	گالاکتوز
آبی روشن	۵۹/۴	مانوز
قهوه ای روشن	۶۲/۲	گلوکز
آبی تیره	۶۴/۴	آرابینوز
آبی تیره	۷۵	گزیلوز
خاکستری	۷۶/۶	ریبوز
سبز تیره	۹۵	رامنوز

جدول ۲. زمان بازداری مونوساکاریدهای استاندارد با استفاده از ستون کاپیلاری Optima-17 و روش گرادیان دمایی .

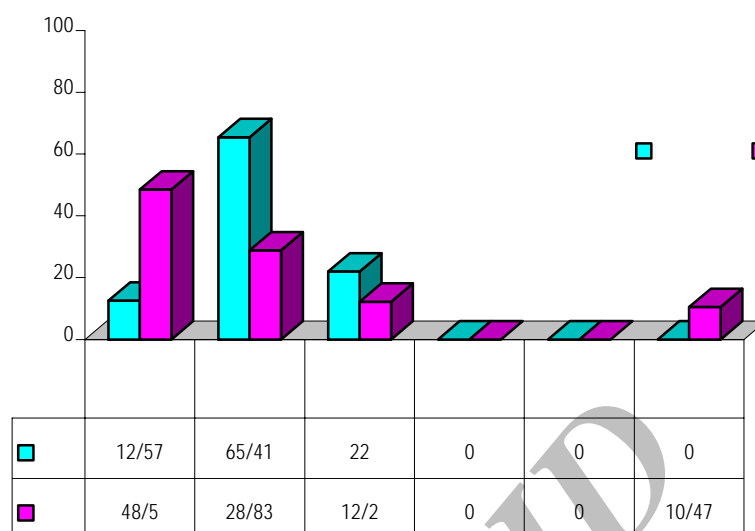
نوع قند	زمان بازداری (دقیقه)
رامنوز	۱۱/۴
آرابینوز	۱۱/۷۰
گزیلوز	۱۲/۱۸
مانوز	۲۰/۱۰
گلوکز	۲۰/۵۸
گالاکتوز	۳۰

شکل ۳. کروماتوگرام گاز- مایع استاتهای آلدیول واحدهای سازنده موسیلاژ برگ لوشه (*A.chrysantherum*). (قندها بترتیب عبارتند از: ۱- رامنوز ۲- مانوز ۳- گلوکز ۴- گالاکتوز)

شکل ۴. کروماتوگرام گاز- مایع استاتهای آلدیول واحدهای سازنده موسیلاژ پیاز لوشه (*A.chrysantherum*). (قندها بترتیب عبارتند از: ۱- مانوز ۲- گلوکز ۳- گالاکتوز)

شکل ۵. درصد مونوساکاریدهای سازنده موسیلاژ برگ و پیاز لوشه (*A. chrysantherum*)

۴- بحث

منشاء های مختلف مانند بذر، برگ، غده، میوه، جوانه گل، پیاز، ریشه و ... از گیاهان می باشند گونه های گیاهی دیگر بویژه درکشور ژاپن که برگ و پیاز آنها منشاء موسیلاژهای گیاهی می باشد انجام گرفته است.

این نتایج با گزارشات تومودا (Tomoda) و همکارانش (۷-۵) که بویژه روی موسیلاژهای پیازداران ژاپن داشته اند هماهنگی جزئی را نشان می دهد، زیرا در این پژوهشها، فقط دو قند مانوز و گلوکز در موسیلاژ پیازها گزارش شده است. تومودا و همکارانش در سال ۱۹۸۳ یک گلوکومانان بنام لیکوریس-اس- گلوکومانان (*Lycoris-S-glucomannan*) با وزن مولکولی ۱۸۰۰/۰۰۰ که از قندهای مانوز و گلوکز به نسبت مول ۷ به ۲ تشکیل شده بود از پیازهای *Lycoris squamigera* (تیره ی نرگس) جداسازی کرده اند (۷).

و در سال ۱۹۸۲ یک موسیلاژ دیگر به نام لیکوریس - آر - گلوکومانان با وزن مولکولی ۴۶۸۰۰۰ که از قندهای مانوز و گلوکز به نسبت مولی ۱۲ به ۱ ساخته شده است از پیازها *Lycoris radiata* (تیره ی نرگس)، توسط تومودا و همکارانش گزارش گردیده است (۶). و در سال ۱۹۸۰ یک موسیلاژ دیگر به نام *Narcissus-T-glucomannan* با وزن مولکولی ۱۱۹۰۰۰ حاوی قندهای مانوز و گلوکز به نسبت مولی ۵ به ۱ از پیازهای *Narcissus tazetta* از تیره ی نرگس جداسازی و تخلیص گردیده است (۵). همچنین تومودا

قدم اول برای تعیین نوع واحدهای سازنده ی موسیلاژ، انتخاب سیستم کروماتوگرافی لایه نازک مناسبی بود که بتواند تمام اجزای سازنده ی آن را از همدیگر تفکیک نماید. پس از امتحان ژل ها، حلال ها و معرف های مختلف و مقایسه آنها با استفاده از قندهای استاندارد، مبنای آزمایش بر ژل لایه نازک گزل گور اشباع شده با بافر فسفات $\text{pH} = 5$ و حلال n - بوتانول - استون، بافر فسفات ($\text{pH} = 5$) به نسبت ۸۰ : ۱۰۰ : ۲۰ و با معرف آنیلین - دی فیل آمین، گذاشته شد. حلال اخیر، بهترین تفکیک را بین مونوساکاریدها ایجاد می کرد و معرف مذکور نیز با مونوساکاریدها، رنگهای ویژه ای ایجاد می کرد (جدول ۱). سیستم کروماتوگرافی لایه نازک مذکور در برخی منابع و مقالات نیز پیشنهاد شده است (۲۴-۲۲، ۱۶، ۱۳، ۲). البته در غلظت های زیاد، در لکه ها کشیدگی ایجاد می شد، ولی روی هم رفته، سیستم انتخاب شده در فوق از قدرت جداسازی نسبتاً مناسبی برخوردار بود. با توجه به اینکه گونه مورد مطالعه از پیازداران مهم و نادر ایران می باشد و هیچ منبع تحقیقی، در ارتباط با مطالعه ترکیب شیمیایی موسیلاژ گونه مذکور و سایر گونه های مرتبط با آنها، بویژه درکشورمان انجام نگرفته بود و بحث و مقایسه آن با کارهای سایر محققین کشورمان که روی موسیلاژهای دانه و کشت بافت انجام گرفته به طور مستقیم امکان پذیر نبود. ولی همچنانکه از برخی منابع بر می آید موسیلاژها دارای

پیازها پرننگتر بوده و مرغوبیت موسیلاژ پیازها را نسبت به برگها مورد تأیید قرار می دهد.

در کروماتوگرامهای مربوط به کروماتوگرافی گاز - مایع عصاره های موسیلاژ مشتق شده ، اسیدهای اورونیک (اسید گالاتورونیک و اسید گلوکورونیک) به دلیل احیاء شدن ضمن مشتق سازی موسیلاژ، فاقد پیک بودند و این نتایج گزارشات موافقی در ۱۳۷۱ (۲) و میقانی در ۱۳۷۴ (۱۶) را تأیید می نماید. نتایج کروماتوگرافی گاز - مایع مشتقات موسیلاژی برگ و پیاز لوشه با نتایج کروماتوگرافی لایه ی نازک آن هماهنگی کامل را نشان می دهد. نتایج حاصل از GLC موسیلاژ برگ لوشه نشان می دهد که قند گلوکز با بیشترین مقدار (حدود ۶۵ درصد) قند اصلی و غالب پلی ساکارید موسیلاژی را نشان می دهد ، بنابراین می توان گفت که موسیلاژ مذکور دارای ساختمان پایه ی « گلوکانی» بوده و هیچ کدام از واحدهای پنتوزی در ساختمان موسیلاژ برگ لوشه مشاهده نشدند (شکل ۳ و ۵) و این نتایج در مورد موسیلاژ پیاز لوشه، نشان می دهد که قند گالاتوز، واحد اصلی سازنده ی موسیلاژ را تشکیل می دهد و مقدار نسبی آن نسبت به کل قندهای خنثی حدود ۴۸/۵ درصد می باشد (شکل ۴ و ۵). نتایج نشان می دهد که موسیلاژ پیاز لوشه دارای ساختمان پایه « گالاتانی» می باشد.

۵- نتیجه گیری

در پایان بایستی بر این مطلب مهم تأکید نمود که به دلیل کاربردهای وسیع دارویی و صنعتی و وظایف متعدد فیزیولوژیک موسیلاژها در گیاهان، بررسی گونه های گیاهی، به عنوان منابع طبیعی این ترکیبات و بررسی ترکیب شیمیایی آنها حائز اهمیت است و پیشنهاد ما این است که در ایران گونه های گیاهی نسبتاً خوبی وجود دارند که بدلیل گسترش زیاد ، تنوع گونه ای و عدم بررسی موسیلاژها در آنها موضوع مطالعه بسیار مناسبی هستند و همچنین توجه به تفاوت های کمی و کیفی موسیلاژهای درون گونه ای و بین گونه ای گیاهان، بعنوان موضوع مهمی در علم شیمیو تاکسونومی پیشنهاد می گردد.

و همکارانش در سال ۱۹۷۵ یک موسیلاژ به نام لیلیوم - آ - گلوکومانان (*Lilium-A-glucomannan*) با وزن مولکولی ۳۵۷۰۰ از پیازهای *Lilium auratum* و در سال ۱۹۷۶ دو موسیلاژ به نام های لیلیوم - اس - گلوکومانان (*Lilium-S-glucomannan*) و لیلیوم - لا - گلوکومانان (*Lilium-La-glucomannan*) به ترتیب با وزن مولکولی ۳۸۸۰۰۰ و ۴۱۷۰۰۰ از پیاز گونه های *Lilium speciosum* و *Lilium Lancifolium* گزارش داده اند (۹۸) و تومودا و همکارانش در سال ۱۹۷۸ دو موسیلاژ دیگر به نام های *Lilium-Lo-* و *Lilium-Ma-glucomanna* با وزن مولکولی ۱۸۴۰۰۰ و ۲۶۳۰۰۰ از پیاز گونه های *L. maculatum* و *L. langiflorum* وابسته به تیره لاله (*Liliaceae*) جداسازی و شناسایی نموده اند (۳۰ و ۱۰). و نیز توسط آنها در سال ۱۹۷۹ یک موسیلاژ دیگر به نام *Lilium-J-glucomannan* با وزن مولکولی ۳۱۸۰۰۰ از پیازهای *L. Japonicum* جداسازی و شناسایی گردیده است (۱۱). چنانچه در پژوهشهای تومودا و همکارانش مشاهده می شود ، در تمام مقالات روشهای استخراج و تخلیص یکسان منجر به تولید یک پلی ساکارید گلوکومانانی ولی با اوزان مولکولی متفاوت و نسبتهای مولی مختلف مانوز به گلوکز شده است ، ولی در کار تحقیقی ما علاوه بر مانوز و گلوکز قندهای مانند اسید گالاتورونیک، اسید گلوکورونیک، گالاتوز، رامنوز، در پیازهای گونه مورد مطالعه یافت شده اند. دلیل تفاوت نتایج پژوهش اخیر با گزارشات تومودا و همکارانش، ممکن است به روشهای متفاوت استخراج، هیدرولیز، چگونگی خنثی کردن عصاره های مونوساکاریدی و یا به نوع معرف اسپری شده جهت آشکارسازی لکه ها و نوع ژل کروماتوگرافی لایه نازک، بستگی داشته باشد.

در کروماتوگرافی لایه ی نازک مقدار تزریق عصاره ی هیدرولیز شده ی موسیلاژی برگ ها در گونه مذکور تقریباً دو برابر عصاره ی موسیلاژی پیازها بود و این نشان می دهد که لکه های حاصل از موسیلاژ هیدرولیز شده ی

References:

1. Niknam V. Identification of secondary metabolites (N- aliphatic composition, mucilage polysaccharides, saponines, sterols, phenolic compositions) Ph.D. Thesis, School of science, Tehran University, 1999.
2. Moafeghy A. Isolation and determination of mucilage polysaccharides from plantagoes with tissue and farming cultivated. MSc. Thesis, School of science, Tehran University, 1992.
3. Franz G. Polysaccharides in pharmacy: Current Applications and future concepts. *Planta Medica*, 1989, 55: 493-497.
4. Tomoda M., Shimizo N., Oshima Y., Takahashi M., Murakami M., Hikino H. Hypoglycemi activity of twenty plant mucilage and three modified products. *Planta Medica*, 1987, 53: 8-12.
5. Tomoda M., Yokoi M., Torigoe A., Maru K. Plant Mucilages. XXVII. Isolation and characterization of a mucous polysaccharide, "Narcissus-T-glucomannan," from the Bulbs of *Narcissus tazetta* Var. *chinensis*. *Chem. Pharm. Bull.*, 1980, 28(11): 3251-3257.
6. Tomoda M., Shimizo N. Plant Mucilages. XXXI. An Acetyl-rich mucous polysaccharide, "Lycoris-R-glucomannan," from the Bulbs of *Lycoris radiata*, *Chem. Pharm. Bull.*, 1982, 30(11): 3965-3969.
7. Tomoda M., Shimizo N., Shimada K., Ishii T., Ogawa M. Plant Mucilages. XXX III. An Acetyl-rich mucilage, "Lycoris-S-glucomannan," from the Bulbs of *Lycoris squamigera*, *Chem. Pharm. Bull.*, 1982, 31(11): 3878-3882.
8. Tomoda M., Kaneko S. Plant Mucilages. XIII. Isolation and characterization of a mucous polysaccharide, "Lilium-S-glucomannan" from the Bulbs of *Lilium speciosum*. *Chem. Pharm. Bull.*, 1976, 24(9): 2157-2162.
9. Tomoda M., Kaneko S., Ohmori C., Shiozaki T. Plant Mucilages. XIV. Isolation and characterization of a mucous polysaccharide, "Lilium-La-glucomannan," from the Bulbs of *Lilium lancifolium*. *Chem. Pharm. Bull.*, 1976, 24(11): 2744-2750.
10. Tomoda M., Odaka C. Plant Mucilages. XXI. Isolation and characterization of a mucous polysaccharide, "Lilium-Ma-glucomannan" from the Bulbs of *Lilium maculatum*, *Chem. Pharm. Bull.*, 1978, 26(11): 3373-3377.
11. Tomoda M., Satoh N. Plant Mucilages. XXII. Isolation and characterization of a mucous polysaccharide, "Lilium-J-glucomannan," from the Bulbs of *Lilium japonicum*, *Chem. Pharm. Bull.*, 1979, 27(2): 468-474.
12. Brautigan M., Franz G., Structural features of *Plantago lanceolata* Mucilage. *Planta Medica*, 1985, 4: 293-297.
13. Arawya M.S., Wassel G.M., Baghdadi H.H., Amma N.M. Mucilagenous content of certain Egyptian plants. *Planta Medica*, 1980, 38: 73-78.
14. Biliaderis C.G., Fedeniuk R.W., Composition and physicochemical properties of Linseed (*Linum usitatissimum* L.) Mucilage. *J. Agric. Food chem.*, 1994, 42: 240-247.
15. Moyna P., Difabio J.L. Composition of Cactaceae Mucilage. *Planta Medica*, 1978, 34: 207-210.
16. Mighani f. Isolation and determination of gum's polysaccharides from two species of *Astragalus* with tissue and farming cultivated. MSc. Thesis, School of science, Tehran University, 1994.
17. Cui W., Kennedy N.A.M., Biliaderis C.G. "Chemical and physical properties of Yellow mustard (*Sinapis alba* L.) Mucilage". *Food chemistry*, 1993, 46: 169-176.
18. Martinez M.C., Depinto G.L., Composition of *Acacia macracantha* gum exudates. *Phytochemistry*, 1980, 31 (2): 535-535.
19. Emami kebriaei K. Identification of morphologic and determination of mucilage polysaccharides in the *Ocimum basilicum* seeds. Pharm.D. Thesis, School of Pharmacy, Tehran University of Medical Sciences, 2000.
20. Dey P.M. Methods in plant Biochemistry, vol.2, Carbohydrates. Academic Press, 1993, 19-24.
21. Chaplin M.N., Kennedy J.F. Carbohydrate analysis: a practical approach. IRL press limited. Oxford, 1986, 8-33.
22. Jork H., Funk W., Fisher W., Thin-Layer chromatography: Reagents and detection Method, 1990.
23. Moyna P., Tubio R., Mucilagenous in Succulent plants. *Planta medica*, 1977, 32: 201-205.
24. Stahl E. Thin-Layer chromatography: A laboratory hand book. Springer-verlay, Newyork; 1989, 807.
25. Tomoda M. Nakatsuka S. Tamai M., Nagata M., Plant Mucilages. VII. Isolation and characterization of a mucous polysaccharide, "Bletilla-glucomannan," of *Bletilla striata* Tubers, *Chem. Pharm. Bull.*, 1973, 21(12): 2667-2671.
26. Tomoda M., Shimada K., Saito Y., Sugi M., Plant Mucilages, "Okra-Mucilage F" from the Immature fruits of *Abelmoschus esculentus*. *Chem. Pharm. Bull.*, 1980, 28(10): 2933-2940.
27. Tomoda M., Shimizo N., Gonda R., Plant Mucilages. XXXVI. Isolation and characterization of a Mucilage, "Okra-Mucilage R" from the Roots of *Abelmoschus esculentus*. *Chem. Pharm. Bull.*, 1984, 33(8): 3330-3335.
28. Tomoda M., Ichikawa M. Plant Mucilages. XXI. A Representative Mucilage, "Hibiscus-Mucilage-SF" from the flower buds of *Hibiscus syriacus*. *Chem. Pharm. Bull.*, 1986, 35(6): 2360-2365.
29. Tomoda M., Gonda R., Shimizo N., Nakanishi S., Hikino H., A mucilage from *Hibiscus moscheutos* leaves. *Phytochemistry*, 1987, 26(8): 2297-2300.
30. Tomoda M; Satoh N., Ohmori C., Plant Mucilages. X I X. Isolation and characterization of a mucous polysaccharide, "Lilium-Lo-glucomannan" from the Bulbs of *Lilium longiflorum*, *Chem. Pharm. Bull.*, 1978, 26(9): 2766-2773.